

TEYEMMÜM

ler farz, Hanbelîler ise yalnız küçük hadesten sonra farz görmüşlerdir. Mâlikîler'e göre teyemmümle namaz vb. fiiller arasında da beklenilmemesi vâciptir.

Sünnetleri. Teyemmümden önce besmele çekmek Hanefî ve Şâfiîler'e göre sünnet, Mâlikîler'e göre fazilet, Hanbelîler'e göre vâciptir. Hanefî ve Şâfiîler'e göre teyemmüm iki defa yere vurarak birincisinde yüzün, ikincisinde dirseklere kadar kolların meshedilmesiyle yerine getirilir. Mâlikî ve Hanbelîler'e göre ise yere bir defa vurmak ve yüzle bileklere kadar elleri meshetmek yeterli olmakla birlikte yere iki defa vurulması ve kolların dirseklere kadar meshedilmesi efdaldır. Hanefîler'e göre elleri yere vururken parmakların arasını açmak, elleri yerde ileriye geriye doğru oynatmak, ardından elleri kaldırıp silkelemek sünnettir. Mâlikîler'e göre kibleye dönmek, sağ kolu önce meshetmek ve parmakların arasını sıvazlamak fazilettir. Şâfiîler ayrıca abdestte olduğu gibi teyemmümden sonra da kelime-i şehâdet getirmeyi sünnet kabul etmiştir. Sünnetlerin terkedilmesi ve meshin tekrarlanması ittifakla mekruh sayılmıştır. Mâlikîler'e göre boş konuşmak, dirseklerden yukarısını meshetmek; Şâfiîler'e göre çok toprak kullanmak, namaz kıldıktan sonra teyemmümü tazelemek, namaz bitmeden teyemmüm organlarından toprağı temizlemek; Hanbelîler'e göre iki defadan fazla toprağı vurmak ve azsa toprağı üfleme de mekruhtur.

Teyemmümün Bozulması. Abdesti ve guslû bozan her şey teyemmümü de bozar. Zaruri ihtiyacı dışında ve abdeste yetecek miktardaki suyu görmek veya kullanmaya güç yetirmek Hanefî ve Mâlikîler'e göre teyemmümü bozar; Şâfiî ve Hanbelîler'e göre su abdeste yetecek kadar olmasa da teyemmüm bozulur. Namaz kılariken suyu görmek Hanefî ve Hanbelîler'e göre namazı bozar, Şâfiî ve Mâlikîler'e göre ise bozmaz; ancak Şâfiîler'e göre o yerde su bulma ihtimali yüksek idiyse namaz bozulur. Namaz bittikten sonra vakit çıkmadan su bulunması halinde çoğunluğa göre namazın iadesi gerekmez; yalnız Şâfiî mezhebinde tercih edilen görüşe göre, mukim olan kişi su bulma ihtimali yüksek bir yerde teyemmüm almışsa namazı iade etmelidir. Teyemmümü câiz kılan durumun ortadan kalkması, meselâ düşmanın gitmesi, hastalığın veya soğğun sona ermesi de teyemmümü bozar. Mâlikîler'e göre teyemmümle namaz arasına uzun bir fâsıla girerse teyemmüm

yine bozulur. Çoğunluğa göre bir kimse- nin suyun bulunmadığını ve gusletme imkânı olmadığını bildiği halde eşiyile ilişkiye girmesi mekruh değildir; Mâlikîler ve bir rivayete göre Hanbelîler ise bir zarara yol açma durumu dışında su bulamayan kimsenin abdest veya guslû bozacak bir şey yapmasını mekruh görmüştür. Çoğunluk dinen meşrû görülme- yen bir amaçla yolculuğa çıkan kişi için de teyemmümü câiz görür.

Teyemmümle Yapılabilecek İbadetler ve Vakit Sınırı. Teyemmüm su ile alınan abdest ve yapılan gusulden bedel olup onların yerine geçtiğinden abdest ve guslûle yerine getirilen namaz, tavaf ve Kur'an okuma gibi her ibadet teyemmümle de yapılır. İmam Muhammed ve bazı âlimler dışında çoğunluğa göre teyemmüm alan kişinin abdestli kişilere namaz kıldırması câizdir. Mâlikî, Şâfiî ve Hanbelîler teyemmümün zaruret sebebiyle bedel olduğunu, teyemmümle hükmî kirliliğin kalkmadığını, sadece namaz kılmaya izin verildiğini kabul eder. Hanefîler'e göre ise teyemmüm mutlak anlamda bedeldir; dolayısıyla su bulunana kadar hadesi ortadan kaldırır. Bu görüş ayrılığının sonucu şudur: Hanefîler'e göre vakit girmeden önce teyemmüm yapılabilir ve teyemmüm yapan kişi bu teyemmümle istediği kadar namaz kılabilir. Diğer üç mezhebe göre ise belli vakti bulunan namaz için vakit girmeden teyemmüm yapılamaz; cenaze namazı, belli vakti olmayan nâfile namaz veya kazâ namazı için kerahet vakitleri dışında teyemmüm yapılabilir. Mâlikî ve Şâfiîler'e göre her farz namaz için ayrı teyemmüm gerekir, bu sebeple vakit namazının yanı sıra kazâ namazı kılınmaz; ancak bir farz ile birden fazla nâfile namaz kılınabilir. Farz ve nâfile namaz kılındığında Mâlikîler'e göre önce farzı kılmak gerekir; Şâfiîler'e göre böyle bir kısıtlama yoktur. Hanbelîler'e göre ise teyemmüm yapan kişi vakit çıkmadığı sürece vakti giren namazı, kazâ namazlarını ve nâfile namazları kılabilir. Mâlikîler'e ve Şâfiî mezhebinde tercih edilen görüşe göre vaktin namazıyla cenaze namazını aynı teyemmümle kılmak câizdir. Hanefîler'e göre bedeli bulunmayan farz veya sünnet namazların, meselâ cenaze, bayram, kûsûf ve husûf namazlarının abdest alındığı takdirde kaçırılması ihtimali varsa teyemmüm yapmak câizdir. Bedeli bulunan namazların, meselâ cuma namazının, cemaatle kılınan vakit namazlarının ve vitir namazının kaçırılması tehlikesi bulunsada teyemmüm câiz olmaz.

Cenazeyi yıkayacak su bulunamaması veya su ile yıkandığı takdirde dağılacığından korkulması, ölen bir erkeği yıkayacak erkek veya bir kadını yıkayacak kadın olmaması gibi durumlarda cenazeye teyemmüm yaptırılır. Su bulamadığı gibi teyemmüm yapacak toprak vb. maddelerden de mahrum bulunan, meselâ hapiste olan veya hastalık sebebiyle abdest alamayan yahut teyemmüm yapamayan kişi çoğunluğa göre o haliyle namazını kılar; Mâlikî mezhebinde tercih edilen görüşe göre bu kişiden namaz sâkıt olur ve kazâ etmesi de gerekmez. Hanefî ve Şâfiîler'e göre bu durumda kılınan namazın kazâ edilmesi gerekir; Hanbelîler'e göre ise gerekmez. Abdest organlarının bir kısmında yara vb. su değdirmeye engel bir şey bulunan kişi yarasız organlarını yıkar, yaralı organları mesheder; Şâfiî ve Hanbelîler'e göre ayrıca teyemmüm yapması gerekir. Bu durumdaki kişinin organlarının çoğu yaralıysa Hanefî ve Mâlikîler'e göre abdest ile mesh sâkıt olur ve yalnız teyemmüm yapması yeterlidir.

BİBLİYOGRAFYA :

Lisânü'l-'Arab, "ymm" md.; *The Babylonian Talmud*, London 1978, Berakoth, 15^a; Kâsânî, *Bedâ'i's*, I, 44-60; İbn Rüşd, *Bidâyetü'l-müctehid*, Kahire 1401/1981, I, 63-74; Muvaffakuddin İbn Kudâme, *el-Muğnî* (nşr. Abdullah b. Abdülmuhsin et-Türkî - Abdülfettâh M. el-Hulvî), Kahire 1406/1986, I, 310-358; Nevevî, *el-Mecmû'*, II, 237-349; İbn Cüzey, *Kavâninü'l-ahkâmî's-şer'iyye*, Kahire 1405-1406/1985, s. 39-40; İbnü'l-Hümmâm, *Fethu'l-kadir*, I, 121-142; Ali b. Süleyman el-Merdâvî, *el-İnşâf fi ma'rifeti'r-râcih mine'l-hilâf* (nşr. M. Hâmid el-Fikî), Beyrut 1406/1986, I, 263-309; Hattâb, *Mevâhibü'l-celil*, Beyrut 1398, I, 325-361; Şirbînî, *Muğnî'l-muhtâc*, I, 86-107; Buhûtî, *Keşşâfü'l-kınâ'*, I, 160-181; Kalyûbî, *Hâşiye 'alâ Şerhi Minhâci'l-tâlibîn*, Beyrut, ts. (Dârü'l-fikr), I, 76-98; Şah Velîyyullah ed-Dihlevî, *Hüccetullâhi'l-bâliğa*, Kahire 1355, I, 180-181; Muhammed b. Ahmed ed-Desûkî, *Hâşiye 'ale's-Şerhi'l-kebir*, Beyrut, ts. (Dârü'l-fikr), I, 147-162; Şevkânî, *Neylül-evâtâr*, I, 300-314; İbn Âbidîn, *Reddü'l-muhtâr* (Kahire), I, 229-260; "Teyemmüm", *Mv.F*, XIV, 248-273; Mehmet Şener, "Teyemmüm", *İslâm'da İnanç, İbadet ve Günlük Yaşayış Ansiklopedisi* (ed. İbrahim Kâfi Dönmez), İstanbul 2006, IV, 2048-2054.

MEHMET BOYNUKALIN

TEYM b. MÜRRE (Benî Teym b. Mürre) (بنو تيم بن مرة)

Kureyş kabilesinin bir kolu.

Kureyş'ten Mürre'nin Kilâb ve Yakaza gibi kollarından biri olup nesebi Teym b. Mürre b. Kâ'b b. Lüey b. Gâlib b. Fihri b. Mâlik b. Nadr b. Kinâne b. Huzeyme b. Müdrike b. İlyâs b. Mudar yoluyla Adnân'a

kadar ulaşır. Kabile, Teym b. Mürre'nin Sa'd adlı oğlundan Kâ'b b. Sa'd ve Hârîse b. Sa'd kolları vasıtasıyla devam etmiştir.

Teym b. Mürre, İslâm'dan önce Mekke'li Araplar'ın yaptığı anlaşmalara (hilf) katıldı. Kâbe görevlerinin taksimi hususunda yapılan Hilfü'l-mutayyebîn'de Abdüddâroğulları'na karşı diğer üç kabileyle (Benî Esed, Benî Zühre, Benî Hâris b. Fihri) birlikte Abdümenâfoğulları'nın yanında yer aldı. Mekke'de haksızlığa uğrayanlara yardım amacıyla oluşturulan, Hz. Muhammed'in de iştirak ettiği Hilfü'l-fudûl cömertliğiyle ünlü Teymli Abdullah b. Cüdân'ın ev sahipliğinde kuruldu. Adî b. Kâ'b, Ukl, Müzeyne, Dabbe ve Sevr kabileleriyle birlikte Hilfü'r-ribâb'a katılan Benî Teym b. Mürre, Câhiliye döneminde haram aylarda yapılan Ficâr savaşlarının dördüncüsüne (Ficârü'l-Berrâd) Kinâne'nin mütefiki olan Kureys'in safında kabilenin lideri sayılan Abdullah b. Cüdân'ın kumandasında katıldı. Teym, İslâm'dan önce kabilenin başlıca koluna adını veren Amr b. Kâ'b b. Sa'd b. Teym, "Şâribü'z-zeheb" lakaplı oğlu Osman b. Amr ve torunu Abdullah b. Cüdân b. Amr gibi cömertlikle tanınan mensuplarıyla bilinir (İbn Habbîb, *el-Muḥabber*, s. 137; *el-Münemmak*, s. 371). Osman b. Amr'ın torunu sahâbî Talha b. Ubeydullah, oğlu Ya'kûb b. Talha, Hz. Ebû Bekir'in soyundan Talha b. Abdullah b. Abdurrahman ve İsâ b. Mûsâ b. Talha b. Ubeydullah kabilenin İslâm devrinde cömertlikleriyle ünlü şahsiyetleridir (İbn Habbîb, *el-Muḥabber*, s. 151-153).

Âmir b. Amr b. Kâ'b'ın torunu olan Hz. Ebû Bekir, Talha b. Ubeydullah, Habeşistan muhaciri Hâris b. Hâlid ve eşi Reyta bint Hâris gibi bazı Teym mensupları İslâm'ın ilk yıllarında müslüman oldu. Talha'nın kardeşi Mâlik b. Ubeydullah gibi bazıları ise Bedir'de müşriklerin safında savaştı ve öldürüldü. Bir kısmı da zamanla İslâmiyet'i kabul etti. Hz. Ebû Bekir'in Teymli olması sebebiyle Teym b. Mürre kabilesi, Hz. Ömer'in halifeliği döneminde tertip ettirdiği divan defterlerine Benî Hâşim'den sonra, Benî Adî b. Kâ'b'dan önce yazıldı (Taberî, IV, 210). Hz. Ömer'in halifelğe aday gösterdiği altı kişilik şûra üyelerinden biri olan Talha b. Ubeydullah, Cem el Vak'ası'nda Hz. Âişe ile birlikte hareket ederek Hz. Ali ordusu ile karşı karşıya geldi. Talha b. Ubeydullah ve oğlu Muhammed dahil bazı Teym mensupları bu savaşta öldürüldü. Hz. Osman dönemindeki iç ihtilâflara adı karışan Muhammed b. Ebû Bekir, Cem el ve Sıffin'de Hz. Ali'nin safında çarpıştı ve onun tarafından

gönderildiği Mısır valiliği sırasında Muâviye b. Ebû Süfyan taraftarlarıncı 38 (658) yılında katledildi. Bazı Teymliler'in ismi Emevîler dönemi isyanlarına karıştı. Hz. Ebû Bekir'in neslinden Ebû Bekir b. Abdurrahman b. Abdullah'ın II. Mervân devrinde (744-750) Süs'ta çıkardığı isyan bastırıldı (Zübeyrî, s. 279). Bir diğer Teymli Ömer b. Mûsâ b. Ubeydullah, İbnü'l-Eş'as'ın isyanına karıştığından 83 (702) yılında Emevî Valisi Haccâc tarafından öldürüldü (Zübeyrî, s. 290; Taberî, VI, 374-375, 379-380; İbn Hazm, s. 140).

Aralarında Medine'nin yedi meşhur tâbiîn fakihinden biri olan Kâsım b. Muhammed b. Ebû Bekir ve oğlu Abdurrahman b. Kâsım'ın da bulunduğu birçok Teym mensubu Emevîler ve Abbâsîler döneminde Medine, Mekke, Basra, Bağdat ve Mısır'da kadılık yaptı; bazı Teymliler ise özellikle Kûfe'de şurta teşkilâtını yönetti (İbnü'l-Kelbî, s. 79-84; Zübeyrî, s. 275-295; İbn Hazm, s. 135-140; Sem'ânî, I, 500). Mekke ve Medine'de, ilk fetihler devrinde bazı mensuplarının verimli araziler elde ettiği Kûfe ve Basra civarında yaşayan Benî Teym b. Mürre'nin bir kısmı Suriye, Mısır ve Kuzey Afrika'ya yerleşti. İbn Hazm (ö. 456/1064) kendi döneminde Mısır'da yaşayan, Hz. Ebû Bekir'in soyundan gelen Teym mensuplarından bahsetmektedir (Cemhere, s. 137).

BİBLİYOGRAFYA :

İbnü'l-Kelbî, *Cemhere* (Nâcî), s. 79-84; İbn Sa'd, *et-Tabakât*, III, 169, 214; IV, 128; Mus'ab b. Abdullah *ez-Zübeyrî*, *Nesebü Kureys* (nşr. E. Lévi-Provençal), Kahire 1982, s. 275-296; İbn Habbîb, *el-Muḥabber*, s. 137, 151-153; a.mlf., *el-Münemmak*, s. 33, 50-51, 172, 187-189, 371; Taberî, *Târih* (Ebû'l-Fazl), IV, 210, 429-430, 485, 524 vd., 555-557; V, 97; VI, 374-375, 379-380; İbn Düreyd, *el-İştikâk*, s. 96, 140-146; Ebû'l-Ferec *el-İsfahânî*, *el-Egânî* (nşr. Abdülemir Ali Mühen-nâ – Sem'âr Câbir), Beyrut 1986, III, 412; IV, 466 vd.; İbn Hazm, *Cemhere*, s. 135-140; Sem'ânî, *el-Ensâb* (Bârûdî), I, 500; G. Levi Della Vida, "Teym b. Mürre", *IA*, XII/1, s. 224; M. Lecker, "Taym b. Murre", *EP* (İng.), X, 401; Settâr Avdî – Seyyid Ahmed Hâşimî, "Teym", *Dânişnâme-i Cihân-ı İslâm*, Tahran 1383/2004, VIII, 803-804.

ELNURE AZİZOVA

TEYMÂ

(تيماء)

Arabistan'ın kuzeybatısında tarihî bir şehir.

Günümüzde Suudi Arabistan'ın sınırları içinde kalan Teymâ, deniz seviyesinden 800 m. yükseklikteki konumu ve bol su kaynaklarıyla geniş bir vahadır. Medine'-

den 400 km., Tebük'ten 265 km., Hicr'-den üç merhale (yaklaşık 110 km.), Vâdil-kurâ'dan dört merhale uzaklıktadır. Tarihi milâttan önce 2000 yıllarına kadar iner. Teymâ'dan ilk defa bahseden milâttan önce VIII. yüzyıla ait Akkad tabletlerine göre Kuzey Arabistan halkı gibi Teymâlilar da göçebe olup hayvancılıkla uğraşıyorlardı. Ayrıca ticaret yollarını kontrol altında tuttukları için zenginleşmişlerdi. Bölgede bulunan milâttan önce VI. yüzyıla ait tabletlerdeki çivi yazılarına göre Arap yarımadasının kuzeyinden geçen baharat yolunun üzerinde önemli bir ticaret merkezine dönüşen Teymâ'nın ekonomik kalkınmasında verimli toprakları yanında en önemli faktör, Bâbil Keldânî Hükümdarı Nabonidus'un (m.ö. 556-539) Arabistan'ın kuzeyindeki ticaret yoluna hâkim olmak ve Araplar'ı Bâbil'in diğer bölgeleriyle uyumlu hale getirmek için Harran'dan Teymâ'ya gelip burayı milâttan önce 552-542 yıllarında ikinci başşehir edinmesidir (Bawden, IV [1980], s. 72; *The Oxford Encyclopedia*, V, 160). Bu dönemde Teymâ, Nabonidus'un taptığı ay tanrısı Sin'e ibadet edilen merkezlerden biri oldu. Ahamenîler devrinde Teymâ'nın ekonomik gelişmesi devam etti. Nitekim Ahd-i Atîk'te milâttan önce VI. yüzyıl Teymâ'sından önemli bir kervan şehri diye bahsedilmektedir (Eyub, 6/19-20; İşaya, 21/13-14; Yeremya, 25/23). Bölgede mevcut Ârâmîce çok sayıda kitâbe Teymâ'nın milâttan önce I. yüzyılda Nabatîler'in hâkimiyetine girdiğini ve Hristiyanlığın ilk dönemlerinde Nabatî hâkimiyetinde kaldığını göstermektedir (Bawden, IV [1980], s. 71-73; *The Oxford Encyclopedia*, V, 160).

İslâmiyet'in doğuşuna yakın dönemde Dûmetülcendel, Eyle, Maknâ, Hayber, Vâdilkurâ gibi Kuzey Arabistan şehirlerinden biri olan Teymâ, Meymûn b. Kays el-A'sâ'nın ve dönemin diğer şairlerinin şiirlerinde, özellikle Semev'el el-Ezdî adlı bir yahudiye ait Eblaku'l-Ferd gibi darbimesele konu olmuş müstahkem kaleleriyle anılır (Bekrî, I, 97; Yâkût, I, 75-76). Yarımada'nın kuzeybatısındaki diğer vaha şehirleri gibi İslâm'ın zuhuru sırasında göçmen yahut mühtedi yahudiler tarafından iskân edilen Vâdilkurâ ve Fedek'in 7 (628) yılında fethedilmesinin ardından Teymâ da aynı yıl cizye karşılığında barış yoluyla İslâm idaresine girdi (Vâkidî, II, 711; Belâzûrî, s. 49). Teymâ yahudilerinin Hz. Ömer devrinde bölgeden çıkarıldığına dair çeşitli rivayetler ve görüşler bulunmaktaysa da (Belâzûrî, s. 49; *IA*, XII, 224; *EP* [İng.], X, 402)